

OVERWEGING

OVER TIJDSDRUK EN ANGST...

DATUM	24 januari 2021
VOORGANGER	René Dinklo o.p.
EERSTE LEZING	Jona 3, 1 – 5. 10
EVANGELIE	Marcus 1, 14 – 20

Beste mensen, broeders en zusters,

Ik weet niet hoe het met u of jou zit, maar deze lockdown-periode ervaar ik anders dan die in het afgelopen voorjaar. Nu hebben we een perspectief. Het is mogelijk dat in het najaar een ieder die dat wil gevaccineerd is en met een vaccinatiepercentage van boven de 70% kunnen we ons leven weer oppakken zoals het was, althans dat is de hoop. Desondanks ervaar ik deze tweede lockdown als zwaarder ook al is er dat perspectief en weten we meer over het virus.

We zitten veel thuis en kunnen 's avonds niet meer weg tenzij je een hond hebt. Het is buiten nog lang donker en betrekkelijk koud. Heel anders dan het warme en zonnige voorjaar van 2020. Bovendien is er een extra dreiging van een meer besmettelijker variant van het coronavirus. Natuurlijk veel mensen die besmet waren, hebben nauwelijks klachten gehad, maar de nodige mensen hebben het ook zwaar te verduren gehad en moesten zelfs worden opgenomen op de IC of stierven aan de gevolgen van het virus. Afgelopen maandag heb ik nog een medebroeder uitgevaren die aan het coronavirus is overleden. Ook al zijn er mensen die meer risico lopen als ze besmet worden, iedereen die besmet is, kan zwaar ziek worden. Je weet van tevoren niet wat het virus met je doet. Het kan je angstig maken, niet alleen omdat je niet weet wat het virus met jou doet als je besmet zou raken, maar ook omdat je niet wilt dat anderen onbedoeld door jou besmet worden. En bijna overal kun je het virus oplopen.

Naast die angst is er tijdsdruk. Iedereen die min of meer volwaardig functioneert in deze maatschappij ervaart geregeld tijdsdruk en vele mensen hebben ook tijdsdruk nodig om goed te kunnen functioneren, maar het coronavirus zorgt voor extra tijdsdruk: bij mensen die in de zorg werken, bij mensen die meewerken aan de uitvoering van vaccinatieprogramma's, bij beleidsmakers werkzaam op GGD's of bij de overheid.

Angst en tijdsdruk komen we ook tegen in de Bijbel.

Neem die eerste lezing uit dat prachtige bijbelboekje Jona. God roept Jona om naar Ninevé te gaan, de stad van verderf waar zoveel kwaad geschiedt, de hoofdstad van Assyrië, de brutaalste vijand van Israël. Jona voelt haarfijn aan dat God uit is op redding van Ninevé en daar voelt hij niet voor. Hij vlucht weg van God en zijn roepstem, maar God houdt aan. De God, die is genadig, barmhartig en lankmoedig, zelfs voor de inwoners van Ninevé. Uiteindelijk is er geen ontkomen aan. Jona gaat naar Ninevé. De stad die drie dagreizen groot is. Hij blijft steken tot één dagreis en zijn boodschap bestaat uit slechts vijf woorden in het Hebreeuws: 'Nog veertig dagen, dan wordt

Ninevé weggevaagd'. Jona zet geen stap teveel en spreekt geen woord teveel. De bewoners van de stad keren om, zij luisteren naar de roepstem en redding is hun deel. De woorden van Jona boezemen kennelijk angst in en leggen tijdsdruk bij de inwoners van Ninevé. Het blijkt voldoende te zijn.

En dan het evangelieverhaal met de roeping van vier vissers. Jezus heeft weinig woorden nodig om de vier vissers tot zijn volgeling te maken. 'Kom, volg mij! Ik zal van jullie vissers van mensen maken.' Direct laten ze hun netten in de steek en volgden hem met achterlating van alles en iedereen. Het verhaal geeft ons geen enkel houvast wat er in deze vissers omging. Ze zeggen niets en de evangelist onthult niets van hun gedachten. Wat Jezus wel doet is de vissers aanspreken op hun kwaliteiten. Ze blijven vissers, maar dan van mensen. Het is een belangrijk gegeven. Je wordt geroepen met inachtneming van je eigen kwaliteiten!

Ook hier is er urgentie: de vissers volgen Jezus direct. En in dit eerste hoofdstuk van Marcus komt het woordje 'meteen' elf maal voor in de grondtekst. Tempo wordt gemaakt en dat zien we ook in het citaat van Johannes de Doper aan het begin van deze evangelielezing: 'de tijd is aangebroken ... kom tot inkeer.' Maar waar duidt het 'kom en volg mij' op? En de oproep om tot inkeer te komen? Het is niet bedoeld om ons platte angst aan te jagen of om ons onder een opzweepende tijdsdruk te zetten. Waar gaat het wel om? ...

Het gaat om evangelische radicaliteit die het geloof van ons vraagt. Het gaat niet om één moment van inkeer en omkeer en dan ben je er wel. Het vraagt erom telkens de keuze te maken vóór de weg van Jezus waardoor je andere wegen achter je moet laten. En natuurlijk zijn er mensen nodig – profeten – om ons wakker te schudden zoals Jona dat deed.

Maar waartoe word je geroepen?

Jona hoeft niet eens door te dringen tot het stadscentrum van Ninevé om de bekering van de bewoners van Ninevé te bewerkstelligen. Hij komt maar tot één dagreis in de stad terwijl de stad drie dagreizen groot is. En Jezus roept de leerlingen niet in het hart van Israël, de stad Jeruzalem, maar in Galilea, in het buitengebied. Mensen worden geroepen in de periferie, niet daar waar de arrogantie heerst van de mensen van het centrum. Vanuit die periferie kan gerechtigheid ontstaan, en kan worden voorgeleefd hoe wij als broeders en zusters moeten samenleven. Het is niet voor niets dat Jezus broers roept, broeders roept, om zo het aspect van broeder- en zusterschap naar voren te brengen.

Wat hebben wij daaraan nu wij in een lockdown met avondklok leven?

Deze ongekende leefomstandigheden vormen in ieder geval een gelegenheid bij uitstek om te komen tot zelfreflectie. Om te beseffen dat gemopper wat allemaal niet kan jezelf en anderen niet verder helpt. Maar dat we nu van onderaf kunnen bouwen aan een nieuwe samenleving vanuit de periferie naar het centrum, waar oog is voor elkaar, waar gerechtigheid wordt gedaan en angst plaats maakt voor liefde. Hiervoor is geen tijd te verliezen. Dit inzicht en visioen mag zich verspreiden als een goedaardig virus dat niet te stuiten is.

Dat het zo moge zijn.

Amen.